आशिषि दंष्ट्रायां विषं यस्य तं॥ पृषोदरादित्वात्साधुः ॥अभिसमापन्नमभिमुखे स्थितं तुदति व्यथयति ॥३॥ उत्तमं विषं त्वद्विरूपतालक्षणं॥४॥ अंतकसमा त्वं कस्य समीपं गता येनेमामवस्थां नीता अंतकसमा त्वं केनेमामवस्थांनीतासतीअत्रागतेत्यर्थोवा ॥५॥ महात्मनां मध्येइतिशेषः ॥ ६ ॥ महेंद्रमिति सहस्राक्षत्वपाकशासनत्वेविशेषणं महेंद्रमित्यस्यांतरेणेतिशेषः ॥पश्यामीत्यत्र तमित्यध्याहारः ॥ मनुष्यादीनांतु स्वाप्रियकरणे संभावनैवनेतिभावः॥क्वचित्तु अंतरेणसहस्राक्षमित्येवपाठः ॥७॥ जीवितस्यांतंगमयंति प्रापयंतितैः तृषया निष्पिबन् सारसोहंसोयथा सलिले आसक्तं क्षीरमादत्ते एवं प्राणानादास्येइत्यर्थः॥८॥शरैः संकृत्तानि मर्माणि यस्य तस्य कंठकर्त्तनकालि

कःकृष्णसर्पमासीनमाशीविषमनागसं॥ तुदत्यभिसमापन्नमंगुल्यग्रेणलीलया॥ ३॥ कालपाशंसमासज्यकंठेमोहान्नबुध्यते॥ यस्त्वामद्यसमासाद्यपीतवान्विषमुत्तमं॥ ४॥ बलविक्रमसंपन्नाकामगाकामरूपिणी॥ इमामवस्थांनीतात्वंकेनांतकसमागता॥५॥ देवगंधर्वभूतानामृषीणांचमहात्मनां॥ कोयमेवंमहावीर्यस्त्वांविरूपांचकारह ॥ ६॥ नहिपश्याम्यहंलोकेयःकुर्यान्ममविप्रियं॥ अमरेषुसहस्राक्षंमहेंद्रंपाकशासनं॥ ७॥ अद्याहंमार्गणैःप्राणानादास्येजीवितांतगैः॥ सलिलेक्षीरमासक्तंनिष्पिबन्निवसारसः॥८॥ निहतस्यमयासंख्येशरसंकृत्तमर्मणः॥ सफेनंरुधिरंकस्यमेदिनीपातुमिच्छति॥ ९॥ कस्यपत्ररथाःकायान्मांसमुत्कृत्यसंगताः॥प्रहृष्टाभक्षयिष्यंतिनिहतस्यमयारणे॥ १०॥ तंनदेवानगंधर्वानपिशाचानराक्षसाः॥ मयापकृष्टंकृपणंशक्तास्त्रातुंमहाहवे॥ ११॥ उपालभ्यशनैःसंज्ञांतंमेशंसितुमर्हसि॥ येनत्वंदुर्विनीतेनवनेविक्रम्यनिर्जिता॥ १२॥इतिभ्रातुर्वचःश्रुत्वाक्रुद्धस्यचविशेषतः॥ ततःशूर्पणखावाक्यंसबाष्पमिदमब्रवीत्॥१३॥तरुणौरूपसंपन्नौसुकुमारौमहाबलौ॥पुंडरीकविशालाक्षौचीरकृष्णाजिनांबरौ॥१४॥

कंसफेनमित्युपलक्षणं ॥ दीर्घधारं सोष्णंच ॥ ९ ॥ संगतामिलिताः पत्ररथाः पक्षिणः ॥ १० ॥११॥ विक्रम्य शौर्यंकृत्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ श्रीरामचंद्रे दोषाणामभावादुणोक्त्यैव तं बोधयति ॥ तरुणावित्यादि व्याख्यातप्रायं ॥ १४ ॥